

ΣΦΗΧΕΣ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΡΙΘ. 4

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ Δρ. 10
 Διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 12
 Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 15

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Ἀγγελίαι καὶ δημοσιεύσεις ἐπὶ ἰδιαιτέρα συμφωνίᾳ.
 ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεία Συντάγματος, Ὁδὸς Ἑρμοῦ 3
 Διαχειριστῆς καὶ ὑπεύθυνος: Γ. Χ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

Καὶ τὸ ἀγλάδι αὐτό, ὅπως βλέπετε, ἔχει ἀπὸ πίσω τὴν οὐρά του.

— Σκοπεύω νά βάλω έναν άνεμοδείκτη στη στέγη τοῦ σπιτιοῦ μου νά γυρίζη καί νά δείχνη τόν καιρό.
— Δέν βάζεις καλλίτερα ένα Νεότουρκον; αὐτοὶ γυρίζουν εὐκολώτερα.

— Γιατί ὁ Θεοτόκης νά μὴ προσπαθήσῃ νά πείσῃ τὸν κ. Στράτον νά μὴ τοῦ φύγη;
— Τί λές, ἀδελφέ! Τύραννον θέλεις νά κάμῃς τὸν ἄνθρωπον;
"Υστερα θὰ τοῦ ἔγραφαν ὅτι ἐγένετο Πεισί—στρατος.

— Τώρα πειὰ ὁ κ. Ράλλης θὰ ἔλθῃ σίγουρα στήν ἐξουσία.
— Πῶς τὸ κατάλαβες.
— Μὰ ἀφοῦ ἔχει μαζί του καί τὸν Λαὸν καί τὸν Στράτον;

— Τί κακοῦργος αὐτὸς ὁ Λυκαρδόπουλος! ἀφοῦ ἔκαμε κοιμιά-τια μὲ τὸ μαχαίρι τὴν ἐρωμένη του, τῆς ἔρριψε καί λάδι ἀπὸ πάνω.
— Τὴν ἔκαμε σαλάτα, δηλαδή.

— Εἶδες τα πάλι οἱ φίλοι μας οἱ Νεότουρκοι; Ἄφανισαν καμιά διακοσαριά χιλιάδες Ἕλληνες στή Μακεδονία...
— Τί; ἔκαμαν σφαγή;
— Ὅχι, ἔκαμαν ἀπογραφή.

— Μπαμπᾶ, τί ἀσθένεια εἶνε αὐτὴ ἡ παράκρουσις ποῦ ἔπαθεν ὁ Σουλτάνος;
— Δέν εἶν' ἀσθένεια, παιδί μου. Θὰ τοῦ κτύπησαν τὴν πόρτα νά δώσῃ παρᾶ.

— Ἐφέτος ὁ Βασιλεὺς μας δέν ἐπῆγε εἰς περιοδείαν ἐπῆγε στὸ κυνήγι.
— Πῶς τὸ ξέρεις;
— Μὰ δέν εἶδες πῶς ἐπῆγε καί στή Βάρη;

— Κι' ἄλλος σκοτωμὸς μὲ μπαλᾶ εἰς τὸν Πειραιᾶ!... Πρέπει νά λάβῃ μέτρα ἡ Κυβέρνησις.
— Καί τί νά κάμῃ;
— Νά μεταφέρῃ ἐκεῖ τὴν ἔδραν τοῦ ὀπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλατζῆς.

— Εἶδες ποῦ ἔβγαλαν τὸν πολυέλαιο ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς;
— Τὸ ἀλήτησε, βλέπεις, ὁ Μητροπολίτης, εἶπε πῶς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους δέν πρέπει νά τοὺς φωτίξῃ ἄλλος παρὰ ὁ Πολυέλεος Θεός.

— Τί παράξενα πράγματα εἶνε αὐτὰ ποῦ γίνονται γιὰ τὸ στρατό;
— Τί ἔγινε;
— Θέλουν νά κάμουν οικονομίας καί ζητοῦν νά καταργήσουν τὸ οἰκονομικὸν σῆμα!

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον:
Ὁ διδάσκαλος: Λέγε ἐσύ, Τάκη, τὴν Κυριακὴν προσευχὴν.
Ὁ μαθητῆς (ἀπαγγέλλων): Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... «ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ...»
Ὁ διδάσκαλος: Ὅχι!... εἶπαμε, πῶς ἐσεῖς τὰ παιδιὰ πρέπει νά λέτε: «ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ τροχιοδρόμου».

— Τώρα ἐξηγεῖται ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἰάπωνος συναγματάρχου Χαγκίνο.
— Καί τί σκοπὸν εἶχε;

— Νά διαλύσῃ τὸ Ἰαπωνικὸν κόμμα τῆς Βουλῆς, διὰ νά μὴ ρεζιλεύεται περισσότερον ἢ πατρίς του.

— Αὐτὸ τὸ Ἰαπωνικὸν κόμμα ἔκαμεν δλω βῆμα σημειωτὸν:
"Ἐν—δυσὸ! ἔν—δυσὸ!
— Γιατί δέν ἐπροχωροῦσε καί πάρα πέρα;
— Μὰ δυσὸ ἦσαν μόνον, ὁ Δραγούμης καί ὁ Παναγιωτόπουλος.

Ὁ Νικολῆτος

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Μὲ αὐστηρὰ καί λίγα λόγια,
ποῦ εἶνε γλῆντι ν' τ' ἀκούς,
κατήγγησαν τὰ κομπολόγια
γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

Καί ὁποῖος κομπολόγι θέλει
καί καλογερικὴ δουλειὰ
μπορεῖ νά πάῃ στήν Πεντέλη
γιὰ νά φουσκώῃ τὴν κοιλιά.

✱

Οἱ χωροφύλακες τῆς χώρας
πλάτες κτυποῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
καί ἔχουν γίνῃ μέχρις ὥρας
κατ' ἐξοχὴν π λ α τ ω ν ι κ ο ῖ

δουλεύει ξίφος καί ματσούκι
καί βούρδουλας κι' ἀγὰ βραστά,
κ' ἐγένηκαν μπασι-μ π ο υ ζ ο ὦ κ ο ῖ
γιὰ νᾶνε ὄ ρ γ α ν α σωστά.

✱

"Ἄνοιξε διάπλατες τῆς πύλες
καί ἡ Βουλὴ μας κατ' αὐτὰς,
καί πιάσανε ἕξνοκαήλες
τοὺς προσφιλεῖς μας Βουλευτὰς.

θ' ἀρχίσουν πάλι νέα χάλια
καί νέο θάχουμε κανγᾶ,
καί θὰ κλωτσᾶνε τὰ κεφάλια
ὅπως οἱ κόκκοροι τ' ἀγὰ!

✱

Θὰ συζητήσουν τὰ μεγάλα
ζητήματα τῆς ἐποχῆς,
καί θάρθουν μέσ' στή μέση κι' ἄλλα
περὶ ἀνέμων καί βροχῆς.

θὰ φᾶνε ὄλοι μὲ τὸ κρύο
ζεστὲς κουλούρες καί καφέ,
καί θὰ φινίρουν τὸ ταμεῖο
γιὰ νά κτυπήσουν τὸν λουφέ!...

Ὁ Φίεω-ταῖος

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ

Τί μέγαρα, τί μάρμαρα, τί σέρρες καί τί κῆποι!
Δοξάζομέν σε, κύριε Ζαχάρωφ δωρητᾶ.
Τώρα ποῦ γίνονται κι' αὐτὰ τίποτε δέν μᾶς λείπει,
ὡς τώρα δέν μᾶς ἔλειπαν παρὰ μονάχ' αὐτὰ.

ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΜΑ

Δεν είμαι εργολάβος, αλλά θά γίνω μίαν φοράν εις τὴν ζωὴν μου διὰ λόγους... ἐθνικούς. Τὶ διάβολο. Ὁ Κ. Καζάζης διὰ λόγους ἐθνικούς, γυρίζει ὅλο τὸ χρόνο καὶ βγάζει λόγους ἀεροκοπανιστοὺς στὰς Ἐθνώπας. Ἐγὼ ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ προσφέρω τίποτα στὸν στόλον παρὰ μερικὰ διδραχμα ἀπὸ λαχειά. Νὰ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία νὰ γίνω ἐθνικὸς εὐεργέτης.

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη προκήρυξις «περὶ κορυφῆς τῶν Δοκίμων». Εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐν Πειραιεὶ ὁ νετάλης ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας θά φωνάζῃ :

— Λιὰ τὴν κορυφὴν τῶν Δοκίμων. Μία... δύο... ἔχει ἄλλος ;

Τότε λοιπὸν ἐγὼ τὴν τελευταίαν στιγμὴν θά δομήσω ὡς βόμβα μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων καὶ θά φωνάξω :

— Χάρην τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου δέχομαι νὰ τοὺς κορυφῶ τζάμπα !

Καὶ θά γίνω ἐθνικὸς εὐεργέτης, θά πάρω τὸ χρυσοῦν παράσημο καὶ ἴσως διορισθῶ καὶ Πρόεδρος ἀργότερα.

Ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως μὲ συναγωνισθῇ ὁ ἐθνικὸς εὐεργέτης κ. Σκουλούδης εἰς αὐτὸ τὸ εὐεργετικὸν διὰ τὸ ἔθνος ἔργον. Καὶ τότε :

— Ἄστον κι' ἄς κορυφεύεται ! Ὁ ἀναλάβω τὴν κορυφὴν τῶν δοκίμων ὑπονογῶν, ἢ τοῦλάχιστον τῶν... μαλλιαρῶν δραματικῶν.

Ἄ Ῥωμαῖος

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Πάλι προαγγέλλεται εορτὴ πρασίνη,
πάλι θά φυτέψωμε πράσινα δενδρύλλια.
Ἐπὸ τὰ φυλλώματα πώπω τί θά γείνη!
τὶ κρυφαγκαλιάσματα, τὶ χαρὸς κ' εἰδύλλια!

Τὰ πράσινα φύλλα,
τὰ κούτσουρα ξύλα
μ' ἀρέσουν πολὺ,
μ' ἀρέσουν πολὺ.

Πάλι θά βροντήσουνε μουσικὲς καὶ μπάντες,
πάλι θὲ ν' ἀκούσωμε ἁγιασμούς, ψαλιτήρια
πάλι θὲ νὰ τρέξωμε στοὺς λοφίσκους πάντες
μὲ σκεπάσματα, μὲ σφυριά καὶ μὲ κλαδευτήρια.

Τὰ δένδρα ποῦ πιάνουν
καὶ κάρβουνα κάνουν
μ' ἀρέσουν πολὺ
μ' ἀρέσουν πολὺ.

Πάλι θά διαβάσωμε στὶς ἐφημερίδες
τὰ περὶ δασώσεως καὶ ἀναδασώσεως
κι' ὄργανα καὶ τούμπανα καὶ χρυσὲς ἐλπίδες
περὶ σωτηρίας μας καὶ ὑδάτων πόσεως.

Τὰ γύρω λαγκάδια
τὰ κούφια καὶ τ' ἄδεια
μ' ἀρέσουν πολὺ,
μ' ἀρέσουν πολὺ.

Πάλι χωροφύλακες ἐφιπποὶ θά τρέχουν,
(ἂν καὶ τὰ δενδρύλλια τὸ κοινὸν τὰ σέβεται)
κι' ἀγρυννοὶ κι' ἀκοίμητοι θὲ νὰ τὰ προσέχουν
δέροντες καὶ κρᾶζοντες τὸ ἀπαγορεύεται.

Τὰ κούτσουρα ξύλα,
ὄραϊα, ποικίλα,
μ' ἀρέσουν πολὺ,
μ' ἀρέσουν πολὺ.

Πάλι θά βομβήσουνε μέλισσες καὶ σφήκες
στὰ φαντασιόπλαστα δάση μας τ' ἀνήλια
ὡς ποῦ νᾶρθουν κάποτε μερικὲς κατσίκες
νὰ τὰ φᾶνε σύρριζα τ' ἄπλαστα δενδρύλλια.

Τὰ πράσινα φύλλα
τὰ κούτσουρα ξύλα
μ' ἀρέσουν πολὺ,
μ' ἀρέσουν πολὺ.

Guerrier

ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Νοεμβρίου 14η. Ἀπόκρεω.

Νοεμβρίου 15η. Ἐναρξίς τῆς τεσσαρακοστῆς καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Σάντρη. Ἐκ Ζακύνθου καταγομένη ἡ θεοσεβὴς αὐτὴ νῆξ ἔζησε βίον ἐνάρετον, οὐδὲν πράξασα καὶ εἰποῦσα καθ' ὅλην τὴν ζωὴν τῆς. Μόνον περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου τῆς ἐγέλασε καὶ ἐθελκώθη παρὰ δώσασα οὕτω τὸ πνεῦμά τῆς, μολονότι οἱ σύγχρονοὶ τῆς βεβαιοῦσιν ὅτι οὐδέποτε ἐγγώρισε τοιοῦτον οὔτε αὐτὴ οὔτε ὁ πατήρ τῆς ἵστις Γρηγόριος ἐκκλεῖτο.

Νοεμβρίου 16η. Μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας Πεντακλιώτισσας κλυομένης. Συλληθηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐκ Ζακύνθου αἰμοχαροῦς Νικολέτου τοῦ Πετεινάρη κατεμαρτύρησεν.

Τῇ ἰδίᾳ. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Πετροχάρηδων. Ἐπὸ θλασσινοῦ πατρὸς γεννηθέντες ἀπεδήμησαν εἰς Κύριον εὐλαβῶς, δι' ὃ καὶ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα—τὸ ὅποιον δὲν εἶδαν ποτέ των—ἐορτάζει τὴν μνήμην των εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς ταχεῖς ἀναδιοργανώσεως τοῦ νευτικῆ καὶ λυτρώσεως ἡμῶν. Ἀμήν.

Νοεμβρίου 18η. Μετακομιδὴ εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν λειψάνων Σάρας—οὐχὶ τοῦ Ἀβραάμ—καὶ μνήμη τῶν θειοφύρων Πκτέρων Βούρου καὶ Σκουνάτσου.

Νοεμβρίου 20η. Τῶν ὁσίων Παρθένων Δώρας καὶ Λιάννας καὶ Φιλίδων τοῦ Στρατηλάτου, οἱ ὅποιοι ἠλλάξαν Τριὰ Φιλιά καὶ τὴν πίστιν τῶν θεατῶν των.

Νοεμβρίου 21η. (Παρθσκευή). Τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων τοῦτέστι τῶν ἀτυχῶν ἡθοποιῶν οἱ ὅποιοι ἐπικίξαν τὰ ἀνωτέρω ἔργα καὶ κητάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου διὰ τοὺς συγγραφεῖς των...

Ἄ Συναξαριστῆς
Βέρος

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣ

Ἐμάθαμε πῶς ἔρχεσθε καὶ φέρνετε μαζὴ σας καὶ μερικοὺς νεότουρκους φίλους σας προσφιλεῖς καὶ ρεστ' ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τὰς πλαστογραφηθείσας καὶ ἀντιπροσώπους ἐκλεκτοὺς τῆς τουρκικῆς Βουλῆς.

Ἐμάθαμε πῶς ἔρχεσθε καὶ ὅλοι μας ἐχαρήκαμε καὶ ἐτοιμασίαις κάνομε, καὶ δίχως νὰ σταθοῦμε ἀπάνω-κάτω τρέξαμε καὶ ψάξαμε καὶ βρήκαμε σημαῖες καὶ βεγγαλικά νὰ σᾶς καλοδεχθῶμε.

Ἐμάθαμε πῶς ἔρχεσθε καὶ ὅσον οὕτω φθάνετε καὶ ἐξώπτας ἐστολίσαμε τοῦ καθενὸς σπιτιοῦ. Καλὰ ποῦ τὸ σκεφθήκατε, μὰ καὶ καλὰ θά κάνετε μαζὴ σας νὰ μᾶς φέρετε καὶ σῦκα τοῦ κουτιοῦ.

Κοίκετ

"Έν-δυό! Έν-δυό!... και πλέον ού"

ΠΡΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΣ Η ΠΕΡΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

"Αν σοῦ συμβῆ εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς σου, ὦ φίλε, νὰ ἐμφανισθῆς ὡς δραματικὸς συγγραφεὺς, εἴτε ἐκ τύχης (ἀτυχίας διὰ τοὺς ἄλλους), εἴτε ἐκ «Διαπλάσεως», τὸ πρῶτον ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδιώξεις εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃς τὴν ἀθανασίαν. Μὴ δειλιάσῃς ὡς πρὸ ἀνεφίκετον, ἂν ἦσαι ἐμπλεὺς σαχλαμάρας μέχρι δικαιώματος εὐρεσιτεχνίας—τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ λάβῃς, ὅταν προστατευθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία. Τοῦναντίον αὐτῆ σου ἡ ἰδιότης θ' ἀποτελῇ ἐν προδικασμένον, ἐν προσὸν φωτεινὸν μετὰ τοὺς ἐφωτεινοὺς «Πανελληνίους» θριάμβους τῆς διηγηματικῆς δραματογραφίας.

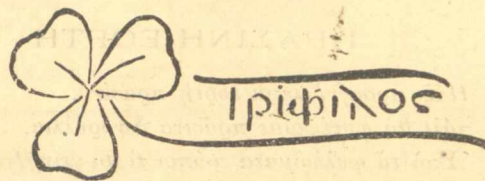
"Ἄλλ' ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔτσι καὶ εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὰ προσόντα διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀήκει. Ἴδου λοιπὸν οὐ σὲ παραινῶ νὰ μιμηθῆς τὸ ἐπιτυγέστατον παράδειγμα μιᾶς νεοφανοῦς δραματικῆς κορυφῆς: Νὰ μαζέψῃς ὅλας τὰς κριτικὰς, ὅσαι ἔχουν γραφῆ περὶ τοῦ ἐλέφ... Ρέας Κυβέλης ἔργου σου—ἐννοεῖς δὲ τί εἰμπορεῖ νὰ γραφῇ μέσα εἰς μίαν ἑλληνικὴν κριτικὴν!—καὶ νὰ τὰς δημοσιεύσῃς εἰς ἐσορτάσιμον τεῦχος μετὰ τὴν φωτογραφίαν σου ἐμπρὸς, εἰς τὴν ἐποχὴν ποῦ ἦσον ἀρραβωνιασμένοι διὰ νὰ φαίνεσαι εὐτυχῆς...εἰς ποσοστὰ (ἂν δὲν ἔχῃς ἀκόμη ἀρραβωνιαστικὴν, φρόντισε νὰ εὕρῃς καμμίαν ἢ ὁποῖα νὰ λέγεται Φωτεινὴ ἢ τοῦλάχιστον νὰ φορῇ καπέλλο ἐκ-σαντρή-κ)... Ναι, ἀλλὰ πῶς νὰ δημοσιεύσῃς ὅλα τὰ τρομερὰ ποῦ σοῦ γράφουν; Αὐτὸ δὲν τὸ χωρεῖ τὸ κεφάλι σου... Πρέπει, ὦ φίλε, νὰ ξέρῃς νὰ βγάξῃς καὶ ἀπὸ τὴ μῦγα ξύγκι, σὰν Ἑλληνα ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Σοῦ γράφει λ.χ. ὁ Δεῖνα: «Ὁ (ὄνομα καὶ μὴ χωριδὸ) εἶναι μέγας [ἀγύρτης]»—ἀφαιρεῖς τὸ «ἀγύρτης» καὶ βάξῃς ἀποσιωπητικὰ καὶ ἓνα ἢ δύο θαυμαστικά!!, ἢ «Ἡ Φωτεινὴ Σάντρη—ὁ λόγος τὸ φέρνει—εἶναι ἔργον [ἀν]ισόροπον», ἢ «εἶναι [ἔργον] κατὰλληλον διὰ νὰ παρακολουθῇ τὸν θεατὴν εἰς τὸν τριπρακτον ὕπνον του ὡς ὄνειρον [ἀνιάρων]!», ἢ «ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἀνυπερβλήτος (φαρμαρόνος)» κτλ.—ἀφαιρεῖς ὅσα εὕρισκονται μέσα εἰς ἀγκύλας καὶ ἀποκάτω βάξῃς φαρδεῖα πλατεῖα τὴν ὑπογραφή τῶν κριτικῶν λιβελλογράφων σου.

"Ἔτσι, ὅταν θὰ στείλῃς αὐτὸ τὸ λεύκωμα εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν—διότι ἐδῶ αἱ τοιαῦτα προφητεῖαι λαμβάνουν ἀμέσως τὴν μεταχο-

στιανικὴν μορφήν των, τὰ δὲ ἀποσιωπητικὰ, λησιμονοῦντα σὰν Ἑλληνες ἠθοποιοὶ τὸν ρόλον των, φωνάζουν τσιρικτὰ ὡς πρωταγωνίστριαι τῆς νέας ὑπερέτας ὅσα ἔπρεπε νὰποσιωποῦν—ὅταν λοιπὸν τὸ στείλῃς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν, ὁ κόσμος ἐκεῖ θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀλήθεια εἶσαι νεαρὸς καὶ φωτεινὸς ἀπὸ μεγαλοφυΐαν καὶ θριάμβους, ὅτι εἶσαι μέγας ἀγύρτης [παρντὸν, ἐλησιμόνησα, αὐτὸ εὐρίσκειτο ἐντὸς ἀγκυλῶν], ἀνυπερβλήτος, ὅτι τὸ ἔργον σου εἶναι ὄνειρον κτλ. μ' ἓνα λόγον θὰ σὲ ἀνακηρύξῃ ἀθάνατον—ἀφοῦ θὰ τὸ λέγουν οἱ κριτικοί!

Θὰ συμβῆ δηλαδὴ ὅτι καὶ εἰς ἓνα φιλοσοφικώτατον παραμῦθι τοῦ Ἄνδερσεν, ὅπου ἓνας Βασιλεὺς, ἀφηρημένος ἀπὸ τὰς φροντίδας τοῦ Κράτους, ἀντὶ νὰ φορέσῃ τὴν καινούργιαν του χρυσοῦν στολὴν, ἔβαλε μόνον τὸ στέμμα στὸ κεφάλι κ' ἐβγήκεν ἔξω μετὰ τὸ κοντὸ του νυχτικὸν ὑποκάμισον. Ὅλοι οἱ αὐλικοί, ὅταν τοὺς ἠρώτησε πῶς εὕρισκαν τὴν νέαν του στολὴν ὑπεκλίθησαν ἐδαφιαίως καὶ μετὰ μίαν φωνὴν ἐξέφρασαν τὸν ἄπειρον θαυμασμόν των. Καὶ ἔτσι ἐπέρασεν ἡ βασιλικὴ συνοδεία ὅλον τὸν μέγαν δρόμον, μέσα ἀπὸ τὰ πλήθη τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα ἔμεναν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα διὰ τὴν ὀραίαν χρυσοῦν στολὴν τοῦ Βασιλέως, ἕως ὅτου εὐρέθη ἓνα χαμῖνι ποὺ κουβαλοῦσεν ἓνα ζευγάρι μπόττες ἐνὸς ἀντισυναγματάρχου—ὁ ὁποῖος φυσικὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἦναι Ἑλληνας—κ' ἐφώνασε: «Μωρὲ γιὰ δὲς τον ποὺ περπατᾷ γυμνός!»...

"Ἴσως εὐρεθῇ, ὦ φίλε ἀθάνατε, καὶ εἰς τὰς διαφόρους πολιτείας ὅπου θὰ περιεγᾶγῃς τὴν δόξαν σου, κανένας μάγκας, ὁ ὁποῖος νὰ φωνάξῃ ὅτι εἶσαι γυμνός... Ἄλλ' αὐτὰ δὲν συμβαίνουν πλέον παρὰ μόνον εἰς τὰ παλαιὰ παραμῦθια τοῦ Ἄνδερσεν.

ΒΑΡΕΘΗΚΑ...

Βαρέθηκα τὸν κόσμο! Θέλω ν' αὐτοκτονήσω
ν' ἀρῆσω τέτοιον βίον ἀνάλατο χαζό,
κι' εἰς ἄλλον πλέον κόσμον καλλίτερον νὰ ζήσω,
γιατὶ μέσα σὲ τοῦτον βαρέθηκα νὰ ζῶ!

Βαρέθηκα ν' ἀκούω, πῶς μ' ἀσφαλτοῦν τοὺς δρόμους
θὰ στρώσουν, καὶ θὰ κάνουν Παρίσι τὰς Ἀθήνας,
κι' ἐν τούτοις νὰ βοητιέμαι στὴν λίσπη ὡς τοὺς ὄμιους
κι' ἡ σκόνη νὰ μὲ πνίγῃ στοὺς θερινοὺς τοὺς μῆνας!

Βαρέθηκα ν' ἀκούω, πῶς σ' ὑπονόμους πλέον
θὰ ρίχνουν κάθε βροῦμα, κάθε νερὸ κακὸ,
κι' ἐν τούτοις νὰ πεθαίνουν στὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων
ἀπὸ τὴ βροῦμα τόσο, μὲ τύφο κοιλιακὸ!

Βαρέθηκα ν' ἀκούω, πῶς θ' ἔλθῃ ἡ Στυμφαλία
καὶ μπόλικο θὰ τρέχῃ νεράκι δροσερὸ,
πῶς στόλος μ' ὑποβόρεια θὰ γίγῃ στὴ Γαλλία,
μὰ στόλο νὰ μὴ βλέπω μὰ μήτε καὶ νερό!

Βαρέθηκα ν' ἀκούω πῶς θὰ μετασκευάσουν
τὰ τρία μας μεγάλα πλοῖα πολεμικά,
κι' ἐν τούτοις μόλις ἦλθαν καινούργια, νὰ χαλάσουν,
προτοῦ περᾶσῃ χρόνος, τ' ἀντιτοπιλλικά.

Μὰ σκέφθηκα πῶς πάλι μπορεῖ γιὰ νὰ μὲ θάψουν
σὰν χριστιανό, νὰ πῶνε οὐ παραφροσῶ,
καὶ λόγους νὰ μοῦ βγάλουν κι' ἀσθρίδια νὰ μοῦ γράψουν
ἐν αὐτοκτονίῳ καὶ . . . δὲν αὐτοκτονῶ!!

Πιετλὸ

Λέξεις! λέξεις! λέξεις! (Words, words, words!)

ΑΜΜΛΕΤΟΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΑΚΕΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ — ΠΟΛΩΝΙΟΣ

Πολώνιος

Τί λέγει λογιάσαι, έτοιμο το βιβλόν;

Μιστριώτης

Λέξεις, λέξεις, λέξεις
 Έβνε το μέγα λεξικόν, τής γλώσσης το μνημείον.
 Συκοφαντίαι, κύριε, χυδαϊστών και άλλων
 του Δίτριχ και του Κρούμβαχερ, ου μην άλλα και Λάμπρου
 και του Πολίτου, οργανον δακτύλων ενωμένων
 — Συγγνώμη αν απόλυτον διεπραξάμην φθδε
 τοιαύτην όνομαστικήν, αλλά ο Θουκιδίδης
 πολλές τοιαύτας έκαμε καθως κι' ο Χατζηδάκης.
 Λέξεις λοιπόν και λεξικόν ηγούνται ότι είναι
 όσει να ήτο δυνατόν εν λεξικόν να γίνη
 Χωρίς εγώ επιτροπής να είμαι ήδη μέλος.
 Έγώ εν τούτοις σφών αυτών την γούναν θα τινάξω
 όλας τας λέξεις εν καιρώ έλέγξω πολιτρόπως
 και θα τους πάρη ο διάβολος και ίσως τους σηκώση.

Ο Φείδορας

ΚΥΨΕΛΙΔΕΣ

Είς τους εκδρομείς τής Κωνσταντινουπόλεως.

Δάκρυα, σύγχυσις γλωσσών, αδέλφωσις και τρέλλα.
 Από την Πόλι έρχεσθε και 'στην κορφή κανέλλα!...

Είς την Σάραν.

Έσθ δέν εκουράσθηρες· μά εμείς; άχ, 'ς τή ψυχή σου,
 Σάρα, τους κόλπους του 'Αβραάμ λιγάκι συλλογίσου.

Είς τον ιδρυτήν τής Οίκοκυρικής.

Έμπορος πάντα· Δέν ξεχνάς την τέχνη την παλιά σου·
 παζάρια κάνεις, αδερφέ, ως και 'στη δωρεά σου!

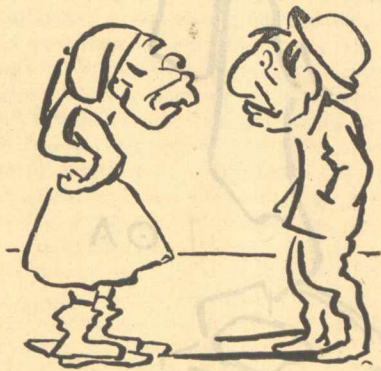
Είς την Κυβέρνησιν μετά την εκλογήν του προέδρου.

Ρουσφέτι, ξεκοκάλιασμα, στομάχι φουσκωτό!....
 αϊ, φυσικά πώς έφθασες 'ς το ιούμερο εκατό!...

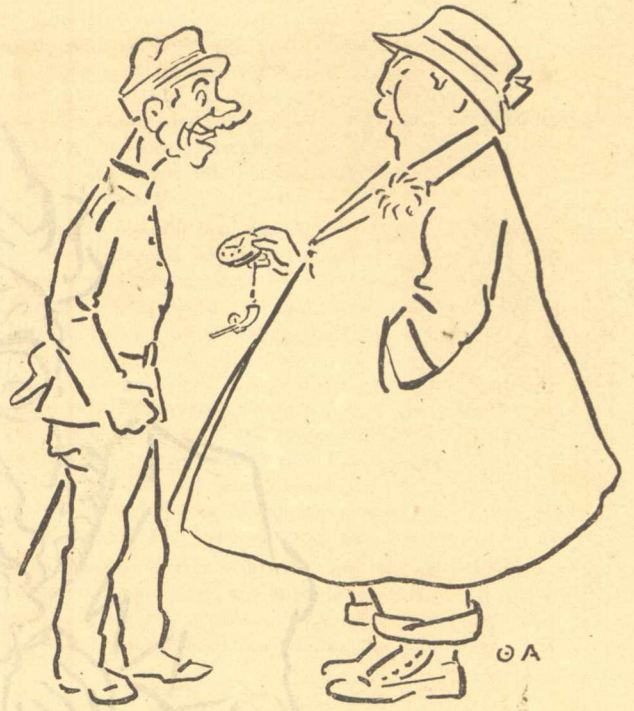
Είς τας σχεδιαζομένας ανακτορικάς μεταβολάς.

Σταυλόχης πειό ψηλός βαθμός από Αύλόχη... 'Άλλοι!!..
 'Ο σταύλος είνε ποιό ψηλά μαθές, απ' την Αύλη;....

Κεντροφύξ

— Δέν μου λές, μήπως άνοιξε κανένα καινούριο καφενεϊό Ζα-
 χαράτου στην Κωνσταντινούπολι;
 — Δέν ξεύρω· μά γιατί ρωτάς!
 — Γιατί είδα πως διωρίσθησαν εκεί δύο γερούσιασταί Έλληνες,
 ο 'Αριστάρχης και ο Μαυροκορόδατος.

Παραδίδω όλα μου τα όπλα... εκτός από τα μαχαιροπήρουνα.

ΨΗΦΙΖΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑΙ

(Κατά τον ήχον τής Νέας Γυναίκας)

Κάτω, σεις άνδρες,
 Μέσα στής μάνδρες
 Είς το έξης θα σάς τραβάμε από τ' αυτί.
 Ψήφους καντάρι
 Στόν Κανακάρη
 Δίνουμ' εμείς και τον πετάμε βουλευτή.

Έγώ είμαι ή Νέα Γυναίκα
 Που θα ψηφίζω,
 Θα διορίζω.
 Στη Βουλή θε να μπω σαν ζευζέκα
 Και θα σάς κάμω ενός παρᾶ.

Κάτω δασκάλοι
 και σεις οι άλλοι
 Του Πανεπιστημίου μας επιδρομείς!
 Καθηγητάδες
 κ' ύφηγητάδες
 μόνον εμείς θα γεινώμε, μόνον εμείς.

Έγώ είμαι ή Νέα Γυναίκα
 που θα διδάσκω
 και θα γηράσκω,
 στας Σχολάς θε να μπω σαν ζευζέκα
 και θα σάς κάμω ενός παρᾶ.

Σερίμα

“ΣΦΗΚΕΣ,”

Τα προηγούμενα φύλλα εύρίσκονται και πω-
 λούνται εις όλα τα περίπτερα και τους σταθμούς
 των Σιδηροδρόμων.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Καραβίας, βαθύφωνος Έλληνας ἐκ Παρισίων, συμπολίτης τοῦ Ὀδυσσεύς μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι ἂν ὁ Ἰθακήσιος ἀναξέειραξε τὰ ὠτά του μετὰ κηρόν, αὐτὸς θὰ κάμῃ γὰ φράξουν τὰ ὠτά των οἱ ἄλλοι ἐκ φόβου μὴ διασραγοῦν. Θὰ ψάλῃ μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα εἰς τὸν Φάουστ, εἰς τὴν Κουρέα τῆς Σεβίλλης καὶ εἰς τὸν Ἐρνάνην. Ἐπειτα θὰ φύγῃ πάλιν διὰ Παρισίους. Ἐκτὸς ἂν τὸν κρατήσῃ, ἐδῶ ἢ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς καμπάνας τῆς.

~

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Προβάλλεται τὸ ἐξῆς ζήτημα: Πῶς θὰ δοθῶν παραστάσεις πρὸς τιμὴν τῶν ἐρχομένων Ὀθωμανῶν, ἀφοῦ τὸ θέατρον τώρα εὐρίσκεται εἰς χεῖρας ἐνὸς Γκιαούρη;

~

- Καὶ ἡ κυρία Μάρδα;
- Θὰ δώσῃ καὶ αὐτὴ παραστάσεις.
- Ὡστε ἐφέτος εἶχαμεν τὴν Σάρα καὶ τὴν Μάρδα.

~

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Εἶνε τὸ μόνον θέατρον εἰς τὸ ὅποιον δὲν συγχάζουν οἱ ἀστυνομικοὶ, διότι παίζονται ἐκεῖ μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν οἱ Λωποδύται.

~

ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

(Ἡ κατωτέρω περιγραφή ἐλήφθη ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Μονεμβασίας πρὸς τινὰ Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα).

Ὁ βορρᾶς καὶ τὸ θέατρον

Ψυχρὸς καὶ ὀρηκτικὸς ἐπιδρομεὺς, ὁ βορρᾶς, ἐνέσκηψε, κατ'

αὐτὰς ἀποτόμως, κλείσας τοὺς κατοίκους εἰς τὰς οἰκίας των πολὺ ἐνωρίς. Εὐτυχῶς μικρὸς θιάσος προσορμισθεὶς πρὸς ἡμερῶν εἰς τὴν ἄκρην μας ἐδῶ τὴν ἐκτεθειμένην εἰς τὸν βορρᾶν, ἀνέλαβε νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀνιαρὰν μακρότητα των νυκτῶν μας. Πλήρης τὸ μικρὸν θέατρον ἀπὸ κόσμον, ἐνῶ διακρίνονται καὶ εὐγενεῖς δέσποναι καὶ περικαλλεῖς νεάνιδες, ἀκούει ἐκτυλισσόμενα τὰ δράματα τοῦ Περεσιᾶδου καὶ βλέπει στριφογυρίζουσαν φουστανέλλαν, σχεδὸν λερὴν, καὶ ποδιὰν μαγειρικὴν ὑπὸ τοὺς ἤχους των ἀπαραιτήτων πυροβολισμῶν καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ξυλοφορτώματος (ἐν ταῖς κωμῆδαις) καὶ ἐνός βιολιού, κάπως ἱκανοποιητικοῦ, ὅπερ παίζει μίαν ἡθοποιοῦς.

Τραμπαιήσι

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ «Χρονογράφου» ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος:

... ἦτο καιρὸς συννεφώδης καὶ βροχερὸς, ἐνοχλητικῶς δὲ διμυλῶδης καὶ ἥλιος πυριφλεγῆς κατέκαιε τὴν ξηρὰν ἀτμόσφαιραν.

— Τὰ ἄνθη τοῦ ἔρωτος παρέρχονται καὶ περνοῦν, μένει δὲ πάντοτε ὁ αὐτὸς στεναγμὸς καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἐπιγραφή Πρακτορ. Μεταναστεύσεων ἐν Τριπόλει:

— Πρακτορεῖον Μεταῶ Στέψεων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνῳ ὁ σοφὸς Σολομὸν.

Ἐπιγραφή Κουρείου ἐν Ζακύνθῳ:

Μπαρμπεροαβδελοπωλεῖον ὁ «Μέγας Ἀναπολέων» μετὰ βεντούζες. Κέφης

Ἐξ ἀγγελίας Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος.

«Τροφὸς μετὰ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν ἐδῶ ἢ καὶ μέλλουσα νὰ ταξειδέσῃ».

Κουνοῦπι. Ἐνταῦθα. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν θὰ δημοσιευθῶν προσεχῶς. — **Ἐλ... Μ...ἀκη.** Ἡράκλειον Κρήτης. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ναί, ἀλλὰ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀφοῦ αἱ γυναικες διὰ τοῦ κ ο ρ σ ε, ἐγειναν Σφήκες, ἠναγκάσθησαν καὶ οἱ Σφήκες νὰ γείνουσιν θηλυκοί. Ἐνδιαφέρθητε, παρακαλοῦμεν διὰ τὸ φύλλον μας καὶ ὄχι διὰ τὸ φύλλον τοῦ φύλλου μας. — **Ἀριστάρχω.** Ἐνταῦθα. Τὸ βλέπομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι συμπίπτουμεν κάποτε. Les beaux esprits se rencontrent, βλέπετε. — **Ἀγγ. Ν. Δαγ...** Μεσολόγγιον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις σας καὶ τὰς εὐμενεῖς σας κρίσεις. Παρὰ των ἀνεπτυγμένων ἀκρίβως ἀναμνησόμεν τὴν ὑποστήριξιν. — **Ν. Δ. Γκ...** Κυπαρισσία. Ἀποτάθητε εἰς καμμίαν πολιτικὴν ἐφημερίδα. — **Γ. Ν. Μπαγδ.** Ζάκυνθος. Εὐχαριστοῦμεν θερμότερα. Ἀπεστειλαμεν, ἐγράψαμεν, ἀναμνησόμεν. — **Γρηγ. Γρα...ρηγ.** Θεσσαλονίκη. Ἀπεστειλαμεν, ἀναμνησόμεν. — **Στ. Ν. Ζαφ...λον.** Ραφάην. Ἐνεγράφητε, ἀπεστάλησαν, ἐμδέξατε. — **Τσάρον.** Σπάρτη. Παλαιόν... — **Υαιαν.** Χαλκί. Ἐλήφθησαν, ὅλα ἀκατάλληλα, στείλατε μὴ... γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. — **Βλόγγον, Φιφτυνοῦστριαν, Αὐτόπτην μάγ-τυρα.** Ἐνταῦθα. Δὲν δημοσιεύονται, ὅλα ἀκατάλληλα. — **Πολ. Συλλ.** Ζάκυνθος. Ἐχει καλῶς, ἀφ' οὗ δὲν... περισσεύουν. — **Μάριον** Ἐνταῦθα. Τὸ σταλὲν σας, ληφθὲν κάπως ἀργά, θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχῆς. θὰ ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ σᾶς ἴδωμεν καὶ προσωπικῶς. Λαμβάνετε τὸν κόπον νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ γραφεῖον μας;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΜΟΝΟΔΡΑΧΜΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΣΥΝΟΛΟΝ ΚΕΡΔΩΝ 225,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Μποναμᾶ σωστό γιά τὰ παιδιά σας
π' ἀγαπᾶτε μ' ὅλη τὴν καρδιά σας,
μποναμᾶ γιά φίλους ποῦ ποθεῖτε

πάντοτε νὰ ζοῦν ἐν εὐτυχίᾳ.
μποναμᾶ σᾶς λέγω δὲν θὰ βροῖτε
ἄλλον ἀπ' τοῦ Στόλου τὰ Λαχεῖα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

(ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ. — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 300.000)

GARAGE ΟΔΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Ἐνοικιάζονται δι' ἐκδρομᾶς καὶ ἰδιωτικὴν χρῆσιν αὐτοκίνητοι ἄμαξα: κλείσται καὶ ἀνοίκαται, καθὼς καὶ φορτηγοὶ τοιαῦται. — Προμηθεύονται ἄμαξαι ἐπιβατικαὶ καὶ φορτηγοὶ παντὸς τύπου καὶ δυνάμεως ἐπὶ μικρᾷ προμηθείᾳ. — Πωλοῦνται ἀγοράζονται καὶ ἀνταλλάσσονται αὐτοκίνητοι ἄμαξαι ἐπιβατικαὶ καὶ φορτηγοὶ μεταχειρισμένοι. — Ἐπιδοκευάζονται αὐτοκίνητοι ἄμαξαι παντὸς εἶδους. — Πωλοῦνται παντὸς εἶδους ἐξαρτήματα ἄμαξῶν, Βενζίνη καὶ ἔλαια. — Φυλάσσονται καὶ συντηροῦνται ἰδιωτικαὶ αὐτοκίνητοι ἄμαξαι ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. — Διαρκῆς ἔκθεσις καινουργῶν ἄμαξῶν πρὸς πώλησιν.

Πᾶσα ἀλληλογραφία ἀπευθυντέα τῷ κ. Α. Χρηστίδῃ μηχανικῷ Γενικῷ Διευθυντῇ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ἀριθ. 1.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Δύο ἐντελῶς καινουργεῖς ἄμαξαι τελειοτάτης κατασκευῆς ἔτους 1908—1909 doubles—phaétons δυνάμεως 12—16 καὶ 18—24 ἵππων, τετρακύλινδροι, μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων τῶν ἀρτί ἀριστεῖσαι, εὐρίσκονται ἐκτεθειμένοι πρὸς πώλησιν εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΔΙΑ ΔΩΡΑ

! ΔΡ. 5,60 ΔΡ. !

τὸ φόρεμα

Φορέματα Μαλλοδάμβανα εἰς ὅλα τὰ χρώματα πωλοῦνται εἰς τοῦ

ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ καὶ ΔΗΜΟΥΛΗ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀπὸ 1 Νοεμβρίου οἱ Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς ἔχουν εἰς χρῆσιν τὸ ἐξῆς δρομολόγιον:

Ἐξ Ἀθηνῶν Π. Μ. 6, 8, 10 καὶ 12. — Μ. Μ. 2, 4, 5, 6, 8 καὶ 10. Ἐκ Κηφισιάς Π. Μ. 7.10, 9.10, 11.10, Μ. Μ. 1.20, 3.10, 5.10, 7.10, 9.10, καὶ 11.40. Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς Μ. Μ. ἐξ Ἀθηνῶν 2.30 καὶ ἐκ Κηφισιάς 4.15. Λαϊκαὶ δὲ τιμαὶ κατὰ πᾶσαν Πέμπτην ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς καὶ τὰς Κυριακὰς ἐξ Ἀθηνῶν μὲ τὸ τραῖνον τῆς 2 μ. μ. ὥρας.

“**Η ΑΜΟΙΒΑΙΑ,**”

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. 45 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 45

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ι. Α. Χαραλάμπης, Α. Ζαΐμης, Δ. Βορές, Ν. Οικονομίδης, Π. Σκουζές, Γ. Στρέϊτ, Γ. Οικονομίδης Γεν. Διευθ.

Κεφάλαια ἐγγραφέντα 31,700,000. — Ἀπόθεμα εἰς ἀσφαλεῖς τίτλους καὶ γρεῶγραφα 1,000,000. — Λαϊκαὶ ἀσφάλεια καὶ ἀποταμιεύσεις. — Καταβολαὶ ἀπὸ 5 δραχμ. κατὰ μῆνα καὶ ἄνω.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ “ΑΘΗΝΑΙ,,

“**ΡΩΣΣΙΑ,**”

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ ΔΙ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881

ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

ἐν τῷ ἰδιοκτῆτῳ μεγάρῳ αὐτῆς

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐγκριθὲν διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος τῆς 9 Μαρτίου 1902

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον ἐξ ὀλοκλήρου καταβληθὲν φρ. χρ. 10,666,667

Ἀποθεματικὰ κεφάλαια ἄνω τῶν » 162,600,000

Ἀποζημιώσεις καὶ κεφάλαια πληρωθέντα ὑπὸ τῆς

Ἐταιρείας εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀσφαλισθέντας » 460,946,000

Ἀσφάλιστρα καὶ τόκοι εἰσπραχθέντα τῷ 1906 . . . » 75,130,000

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ “ΡΩΣΣΙΑ,,

συνομολογεῖ ὑπὸ ὄρους συμφερωτάτους

Ἀσφαλείας ἐναντίον πυρκαϊῆς, Ἀσφαλείας ἐναντίον κινδύνου μεταφόρῳν, Ἀσφαλείας ζωῆς, Ἀσφαλείας ἐναντίον δυστυχημάτων πάσης φύσεως, Ἀσφαλείας ἰσοβίου ἐναντίον δυστυχημάτων ἐν ταξιδίοις δι' ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων, Ἀσφαλείας ἐναντίον θραύσεως ὑέλων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐποξίτασιμα τῆς Ἐταιρείας ὁδὸς Σταδίου 45.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδροληπταὶ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὅπως προσέλθωσι ἐντὸς 8 ἡμερῶν καὶ καταβάλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου τὸ ἀντίτιμον τοῦ ποσίου ὕδατος τοῦ λήγοντος ἔτους 1908, ἢνα μὴ ἡ ὑπηρεσία εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποκόψῃ τὴν διοχέτευσιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι 10 Νοεμβρίου 1908.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικῷ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν)